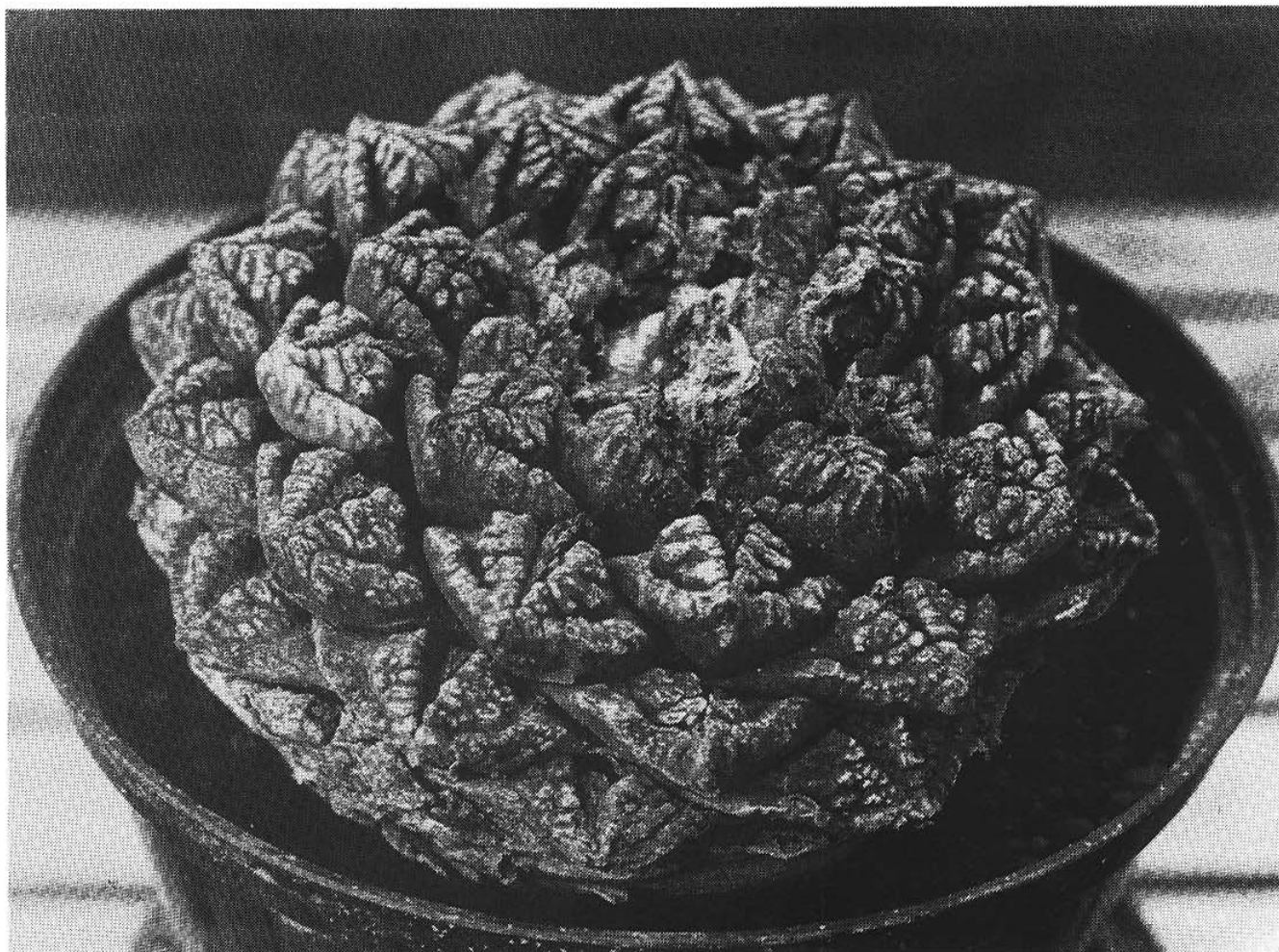

Importplante af *Ariocarpus fissuratus*. Den er også kendt under navnet *Roseocactus fissuratus*; men de fleste forskere mener, at alle de arter, der en overgang blev henført til slægten *Roseocactus*, skal føres tilbage til slægten *Ariocarpus*. (HG fot.).

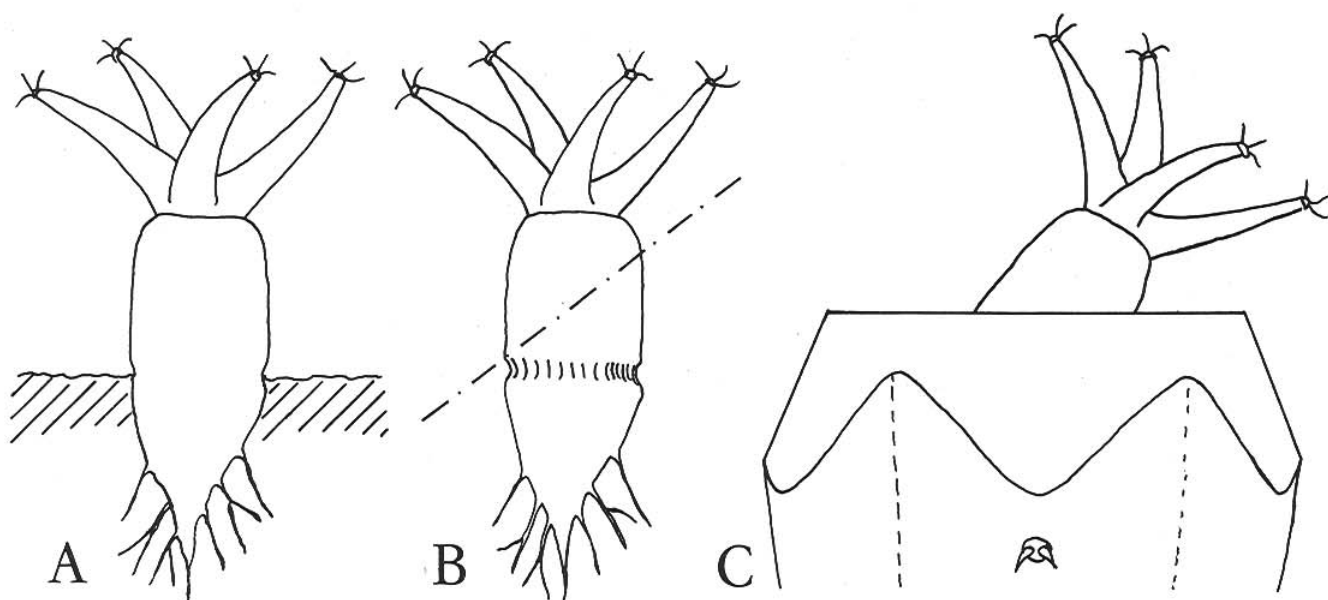
Podning af kaktus

Når man poder kaktus, så gør man det på en varm og solrig dag. Planterne (underlagene) skal være i god vækst og være vandet godt igennem før man går i gang med podningen. Selve podeteknikken vil jeg kun gennemgå for slægterne *Ariocarpus*, *Roseocactus* og *Neogomesia* (se nedenfor). I en anden artikel i dette nummer af KAKTUS beskrives den almindelige planpodning. De andre former for podning er beskrevet i forskellige kaktusbøger, f.eks. i Samlerens store Kaktusbog af Walther Haage. Jeg stiller de podede planter i en tør flammingskasse og fylder kassen halvt op med vand. Derefter lader jeg dem stå 4 til 8 dage - afhængigt af hvor store planterne er. I løbet af disse 4-8 dage sker sammenvoksningen. Det er ikke ligegyldigt, hvilke underlag man bru-

ger. Jeg arbejder med 5 gode underlag: *Opuntia* sp., *Cereus peruvianus*, *Trichocereus pasacana*, *Selenicereus* sp. og *Myrtillocactus geometrizans*. *Opuntia*en har jeg desværre ikke noget artsnavn på; men jeg håber på at få den bestemt i den nærmeste fremtid. Nedenfor har jeg anført, hvilke underlag jeg bruger til de forskellige slægter af kaktus:

Opuntia sp.:

Næsten alle slags *Echinocereus* (dog ikke *amoenus*, *davisii* og *knippelianus* v. *albiflorus*). Alle slags *Haageocereus* og *Oreocereus*. *Cephalocereus senilis*, *Arequipa*, *Melocactus* (på nær *saxicola*) og de fleste *Neochilenia*. *Weingartia*, *Oroya*, *Solisia pectinata* og *Pterocactus*.

Podning af *Ariocarpus*, *Roseocactus* og *Neogomesia* (Peter Hansen og HG del.).

A: Skematisk tegning af en frøplante af *Ariocarpus* sp.

B: Frøplanten taget op af jorden. Man bemærker indsnøringen midt på planten.

C: Frøplanten skåret skråt over og podet plant på en *Myrtillocactus geometrizans*.

Cereus peruvianus:

Notocactus, *Copiapoa*, *Neoporteria*, *Neochilena*, *Chamaecereus*, *Echinocereus*, *Gymnocalycium*, *Turbinicarpus*, *Toumeyia*, *Pelecypora*, *Coryphantha*, *Mammillaria*, *Brasilicactus*, *Malacocarpus*, *Rebutia*, *Lobivia*, *Hildewintera aureispina* og *Neobesseyia*.

Trichocereus pasacana:

Mammillaria plumosa, alle *Copiapoa*, *Lophophora*, *Epithelantha*, *Eriosyce*, *Rodentiophila*, *Frailea*, *Pilocopiapoa*, *Pyrhocactus*, *Matucana*, *Submatucana*, *Sulcorebutia* og *Leuchtenbergia*.

Selenicereus sp.:

Echinofossulocactus, (*Ariocarpus*, *Roseocactus*: bedre på *Myrtillocactus*), *Arrojadoa*, *Astrophytum*, *Aztekium ritteri*, *Bartschella*, *Blossfeldia*, *Cochemiea*, *Echinomastus*, *Escobaria*, *Gymnocactus*, *Hamatocactus*, *Islaya*, *Lepidocoryphantha*, *Mila*, *Neolloydia*, *Neowerdermannia*, *Parodia*, *Pediocactus*, *Pfeiffera* og *Stromboctus*.

Myrtillocactus geometrizans:

Ancistrocactus, *Ariocarpus*, *Astrophytum*, *Buiningia*, *Discocactus*, *Encephalocarpus*, *Eomatucana*, *Eulychnia*, *Facheiroa ulei*, *Grusonia*,

Krainzia guelzowiana, *Mammillopsis*, *Neogomesia*, *Obregonia*, *Qroya*, *Ortegocactus*, *Roseocactus*, *Parodia*, *Pediocactus*, *Pygmaecereus*, *Sclerocactus*, *Thelocactus*, *Wilcoxia* og for alt i verden: *Uebelmannia*.

Podning af *Ariocarpus*, *Roseocactus* og *Neogomesia*.

Planter af de nævnte slægter er vanskelige at holde på egen rod. De kan også synes vanskelige at pode; men egentlig er det ganske nemt - gør blot som jeg: Skær planten, f.eks. en *Ariocarpus*, skråt over. Så er der ingen problemer med at få den til at stå nøjagtig over karstrengene i underlaget - uden at den vælter. Planten skal skæres oven for det lyse stykke, som har været under jorden (se figuren). Grænsen mellem det lyse og det mørke område kan ses som en indsnøring. Det ser ud som om planten har været stranguleret. Hvis det lyse stykke ikke er skåret væk, vil planten ikke gro sammen, da det lyse stykke skrumper ind. Brug ikke torne til at stikke gennem planterne for at få dem til at sidde fast under sammenvoksningen. Gummibånd er det bedste til at holde dem på plads; men hold øje med det, da de ikke må sidde for stramt.

Roseocactus og *Neogomesia* vil som regel sætte flere hoveder efter podningen, hvorimod *Ariocarpus* som regel fortsætter uden at dele sig. Min *Neogomesia*, der er sået i 1976, står i dag med fire hoveder. Den gav to blomster i 1978 og syv

blomster i 1979, hvoraf de tre udviklede sig til store frøkapsler. *Roseocactus* er mere flittige til at blomstre end *Neogomesia*; men *Ariocarpus* vil gerne have et par år mere på bagen inden de blomstrer.

Normalt poder jeg disse slægter på *Myrtillocactus geometrizans*; men jeg har også prøvet at pode en enkelt *Ariocarpus scapharostrus* på min gode *Opuntia*. Den blomstrede som toårig med én blomst; men den gror ikke så hurtigt. Derimod er den smuk i væksten - næsten som en importplante; så jeg vil forsøge med andre arter af *Ariocarpus* i sommeren 1980.

Men prøv selv at pode; det er ikke så svært - god fornøjelse!

*Peter Hansen
Stolsbjergvej 20
8983 Gjerlev J.*

Da Peter Hansens »gode Opuntia« er et virkeligt godt podeunderlag - men svært at artsbestemme og fremskaffe - kunne N.K.S. påtage sig at opformere et mindre antal stiklinger til salg til medlemmerne.

En sådan opformering vil vi kun iværksætte, hvis der er tilstrækkelig interesse for sagen. Hvis du mener, at ideen er god - og at du i påkommende tilfælde nok ville aftage nogle af disse underlag - så skriv en lille meddelelse til redaktøren af KAKTUS. Opformeringen vil tage et par år - hvis den iværksættes.

Red.

